

Sygn. akt Do (...)

## ORZECZENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Zielonej Górze  
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny M. G.- K.

Członkowie: radca prawny W.P.  
radca prawny R. O.

Protokolant: A. N.

na posiedzeniu w dniu 7.04.2017 r. w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. G. przy ul. P. S. (...), po rozpoznaniu sprawy z wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego I. T. z dnia (...) r., sygn. akt RD (...), o ukaranie radcy prawnego D. G. , urodzonego w dniu (...) r. w L., na podstawie art. 68<sup>1</sup> ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 233) obwinionego o to, że:

- I. w dniu (...) r. przyjął od skarżącego Z. R. zlecenie przeprowadzenia analizy uzasadnienia wyroku S.A. w P. pod kątem zasadności sporządzenia skargi kasacyjnej od tego wyroku , nie sprawdzając kiedy mija termin na wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia , a opierając się jedynie na zapewnieniu skarżącego , który poinformował , iż otrzymał wyrok S.A. w P. z uzasadnieniem w połowie lipca, przyjął zatem ,ze termin do wniesienia skargi kasacyjnej upływa 15 września 2013 r. , faktycznie zaś termin ten upłynął z dniem (...) o czym obwiniony poinformował skarżącego w dniu (...), tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego
- II. w dniu (...) r. , tj. w ostatnim dniu na wniesienie skargi kasacyjnej od wyroku S.A. w P. poinformował skarżącego Z.R. o braku podstaw do złożenia tego środka zaskarżenia , tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 28 ust. 9 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 65 ust 1 pkt 2, art. 70<sup>6</sup> ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, (Dz. U. z 2016 poz. 233) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

## **ORZEKA**

1. Uznaje obwinionego radcę prawnego D. G. za winnego tego że, mimo przyjętego w dniu (...) od Z. R. zlecenia wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku S.A. w P. nie wniósł skargi kasacyjnej, odmawiając jej wniesienia w dniu (...) r., tj. w ostatnim dniu terminu do złożenia skargi kasacyjnej , co stanowi przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r.o radcach prawych (t.j. Dz. U. 2014, poz. 637 ze zm.) w zw. z art. 28 ust. 9 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 ( o radcach prawnych) **wymierza obwinionemu karę nagany**
  
2. Obwinionego radcę prawnego D. G. uznaje winnego czynu opisanego w pkt 2 orzeczenia , co stanowi przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 pkt ustawy o radcach prawnych z dnia 06.07.1982 r. (t.j. Dz. U. 2014, poz. 637 ze zm.) w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. ( o radcach prawnych ) **wymierza obwinionemu karę nagany.**
  
3. Na podstawie art.65<sup>1</sup> ust.1 ustawy z dnia 6.07.1982 o radcach prawnych kary łączy i **wymierza karę łączną karę nagany.**
  
4. Na podstawie art. 70<sup>6</sup> ust. 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. obciąża w całości obwinionego radcę prawnego D. G. kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie (...) i nakazuje ściągnąć sumę(...) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. G. w razie braku dobrowolnej wpłaty, natomiast kwotę (...) tytułem kosztów postępowania dyscyplinarnego przed W S D , w tym kwotę(...) tytułem kosztów zastępstwa procesowego pokrzywdzonego reprezentowanego przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, na rzecz Krajowej Izby Radców III.w Prawnych w razie braku dobrowolnej wpłaty.

Członek

(...)

Przewodniczący

(...)

Członek

(...)

**Pouczenie:**

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Z. G. w terminie 14 dni od daty doręczenia uzasadnienia z urzędu.

Sygn. akt: Do (...)

## UZASADNIENIE

Pismem z dnia (...) r. skierowanym do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Zielonej Górze, uzupełnionym pismem z dnia (...) r. Z. R. wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego D. G.. Wniosek uzasadniał nienależytym wykonaniem przez obwinionego przyjętego zlecenia do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu.

Po złożeniu w sprawie pisemnych wyjaśnień przez D. G. postanowieniem z dnia (...) roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Zielonej Górze – I.T. wszczęła dochodzenie przeciwko radcy prawnemu D. G. o przewinienie dyscyplinarne. Następnie postanowieniem o przedstawieniu zarzutów z dnia (...) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zarzuciła radcy prawnemu D. G. że w dniu (...) r. przyjął od skarżącego Z. R. zlecenie przeprowadzenia analizy uzasadnienia wyroku S. A. w P. pod kątem zasadności sporządzenia skargi kasacyjnej od tego wyroku, nie sprawdzając kiedy mija termin na wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia, a opierając się jedynie na zapewnieniu skarżącego, który poinformował, iż otrzymał wyrok S.A. z uzasadnieniem w połowie lipca, przyjął zatem, że termin do wniesienia skargi kasacyjnej upływa (...) r., faktycznie zaś termin ten upłynął z dniem (...) r., o czym obwiniony poinformował skarżącego w dniu (...) r., przez co naruszył art. 6 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego, oraz że w dniu (...) r. tj. w ostatnim dniu na wniesienie skargi kasacyjnej od wyroku S.A. w P., poinformował skarżącego Z. R. o braku podstaw do złożenia tego środka zaskarżenia, przez co naruszył art. 28 ust. 9 Kodeksu etyki radcy prawnego tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o radcach prawnych.

Pismem z dnia (...) roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego złożyła do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego D. G. wskazując w uzasadnieniu, iż w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego obwiniony, wykonując zawód radcy prawnego, dopuścił się zarzucanych mu czynów. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniosła o ukaranie obwinionego karą nagany z ostrzeżeniem za każdy zarzucany mu czyn.

Radca prawny D.G. ustosunkowując się pisemnie do skargi Z. R. a następnie składając wyjaśnienia w toku prowadzonego dochodzenia o przewinienie dyscyplinarne początkowo wskazał, że zarzuty wobec niego są bezpodstawne i niczym nieuzasadnione oraz podniósł m.in., że działał w zaufaniu do klienta, który wprowadził go w błąd co do terminu doręczenia stronie uzasadnienia wyroku S.A. w P.. Obwiniony wyjaśnił ponadto, że w dniu (...) poinformował Z. R. o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, do czego pokrzywdzony odniósł się ze zrozumieniem. Na rozprawie w dniu 19 maja 2015r. obwiniony przyznał się do zarzucanych mu czynów i podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia.

Orzeczeniem z dnia (...) . Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. uznał obwinionego radcę prawnego D.G. za winnego

tego, że mimo przyjętego w dniu (...) r. od Z.R. zlecenia wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku S.A. w P. nie wniósł skargi kasacyjnej, odmawiając jej wniesienia w dniu (...) r., tj. w ostatnim dniu terminu do złożenia skargi kasacyjnej, co stanowi przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 28 ust. 9 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierzył obwinionemu karę nagany z ostrzeżeniem oraz winnego tego, że w dniu 03.09.2013 r., tj. w ostatnim dniu na wniesienie skargi kasacyjnej od wyroku S. A. w P. poinformował skarżącego Z.R. o braku podstaw do złożenia tego środka zaskarżenia, co stanowi przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 pkt ustawy z dnia 06.07.1982 r. o

radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierzył obwinionemu karę nagany z ostrzeżeniem. Obciążył w całości obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie (...) zł.

Odwołanie od przedmiotowego orzeczenia wniósł pokrzywdzony.

Orzeczeniem z dnia (...) r. Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych uchylił przedmiotowe orzeczenie w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Z. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie (...) zł oraz kosztach zastępstwa procesowego pokrzywdzonego reprezentowanego przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu w kwocie (...) zł pozostawia rozpoznaniu Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu w Z..

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, iż w dacie orzekania kary nagany z ostrzeżeniem nie istniała ona w ustawie. Ponadto rozpatrując ponownie sprawę Sąd Okręgowy winien rozpatrzyć wszystkie okoliczności i przede wszystkim wyjaśnić kwestię czy obwiniony zwrócił pokrzywdzonemu kwotę (...) zł czy też inną kwotę, skoro pokrzywdzony domaga się zwrotu jeszcze (...) zł. Dopiero po wyjaśnieniu wszystkich okoliczności możliwe będzie orzeczenie o winie i ewentualnej karze.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) r. do wykonującego zawód radcy prawnego obwinionego D. Gol. zgłosił się pokrzywdzony Z.R. ze zleceniem wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku (...) w P.. Po zapoznaniu się dokumentacją dotyczącą zleconej sprawy D.G. podjął się wniesienia skargi kasacyjnej uznając, że są do tego podstawy. Strony ustaliły wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie (...) zł powiększone o obowiązującą stawkę podatku od towarów i usług. Pokrzywdzony uiszczył radcy prawnemu kwotę (...) zł tytułem zaliczki na wynagrodzenie. Strony nie spisały umowy. Obwiniony nie dopełnił formalności i nie uzyskał od pokrzywdzonego pełnomocnictwa na piśmie. Przedmiotowy wyrok (...) w P. wraz z uzasadnieniem pokrzywdzony otrzymał w dniu (...) o czym poinformował obwinionego. W dniu (...) tj. w ostatnim dniu na wniesienie skargi kasacyjnej od wyroku (...) w P., podczas spotkania obwiniony poinformował Z. R. o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej i zwrócił pokrzywdzonemu otrzymane dokumenty. Jednocześnie przekazał pokrzywdzonemu, na jego żądanie, sentencje i uzasadnienia orzeczeń sądów apelacyjnych oraz wydruk z komentarza do art. 17 ustawy o ubezpieczeniach społecznych z tytułu wypadków przy pracy autorstwa Samola. Obwiniony ustalił, iż zwróci pokrzywdzonemu kwotę (...) zł, natomiast kwotę (...) zł zatrzyma tytułem wynagrodzenia za konsultacje. Kwota (...) zł została zwrócona przez obwinionego w dniu (...) r. Pokrzywdzony nie wyraził zgody na zatrzymanie kwoty (...) zł, albowiem uznał, iż zlecenie nie zostało wykonane. Zlecenie obejmowało wniesienie skargi kasacyjnej i obwiniony nie wykonał umowy. Pokrzywdzony złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej, jednak bezskutecznie. Pokrzywdzony wytoczył przeciwko obwinionemu powództwo o odszkodowanie i rentę wyrównawczą przed sądem cywilnym. Do dnia dzisiejszego obwiniony nie zwrócił pokrzywdzonemu kwoty (...) zł.

Dowód:

- zeznania pokrzywdzonego złożone na rozprawie w dniu (...) r.
- częściowo wyjaśnienia obwinionego k. (...)
- częściowo wyjaśnienia obwinionego złożone na rozprawie w dniu (...).
- wykaz połączeń telefonicznych k. (...)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego obwiniony dopuścił się zarzucanych mu czynów, a jego wina i okoliczności popełnienia przewinień dyscyplinarnych nie budzą wątpliwości.

Sąd ustalił stan faktyczny odnośnie powierzenia sprawy, wysokości wynagrodzenia i poinformowania obwinionego o terminie otrzymania uzasadnienia wyroku(...) w P. przez pokrzywdzonego na podstawie zeznań pokrzywdzonego i częściowo wyjaśnień pokrzywdzonego. Zeznań pokrzywdzonego są spójne, logiczne i konsekwentne. Sąd dał wiarę również wyjaśnieniom obwinionego w zakresie w jakim wyjaśnienia te są zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego. Sąd zatem uznał za niewiarygodne wyjaśnienia obwinionego w zakresie w jakim wskazał on, że został wprowadzony w błąd przez pokrzywdzonego co do daty otrzymania przez niego wyroku wraz z uzasadnieniem. Należy zauważyć, że powyższe twierdzenia stoją w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego, jak i samych spostrzeżeniach obwinionego, który podał, iż pokrzywdzony zawsze czynił adnotacje o dacie odbioru korespondencji. W tej sytuacji, w ocenie Sądu, zasady doświadczenia życiowego i logiki nakazują zasadnie przyjąć, że i tak stało się tym razem. Nie ma zatem podstaw zatem by kwestionować zeznania pokrzywdzonego. Wyjaśnienia D.G. należy zatem traktować jako przyjętą linię obrony, która w ocenie Sądu Dyscyplinarnego, nie ma wpływu na zasadność stawianych obwinionemu zarzutów.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego w zakresie rozliczenia udzielonej zaliczki. Ustalenie odnośnie zatrzymania części zaliczki zostało uczynione jednostronnie przez obwinionego i na taki sposób rozliczenia nie godził się pokrzywdzony. Pokrzywdzony konsekwentnie domaga się zwrotu całego zapłaconego honorarium argumentując, iż zostało ono zapłacone za sporządzenie skargi kasacyjnej, a nie ocenę dopuszczalności czy zasadności jej wniesienia. Taka wiedzę bowiem pokrzywdzony posiadał już w momencie zlecenia sprawy. Bezspornym jest, że obwiniony zwrócił pokrzywdzonemu kwotę (...) zł w dniu (...) r., natomiast do tej pory nie zwrócił kwoty (...) zł.

Zawód radcy prawnego ma charakter zawodu zaufania publicznego. Szczegółowe regulacje dotyczące wykonywania zawodu radcy prawnego nakazują przyjęcie, że wykonywanie zawodu radcy prawnego powinno się odbywać z zachowaniem staranności wynikającej z zawodowego charakteru tej działalności. Oznacza to, że osoba wykonująca zawód radcy prawnego zawsze oceniana jest jak profesjonalista, a zatem osoba, która powinna przy wykonywaniu swoich obowiązków dołożyć szczególnej staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności. Potwierdzają to obowiązujące radców prawnych przepisy, w tym Kodeks etyki radcy prawnego. Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 w/w aktu radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością. Doprecyzowaniem tego zapisu w kontekście niniejszej sprawy jest art. 28 ust. 9 Kodeksu etyki radcy prawnego, który stanowi, że radcy prawnemu wolno zrezygnować z przyjętego zlecenia w taki sposób, by klient dla ochrony własnych interesów mógł skorzystać z pomocy prawnej innej osoby. Przenosząc powyższe przepisy na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że obwiniony D. G. przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego nie dochował należytej staranności wynikającej z zawodowego charakteru tej działalności. Świadczy o tym właśnie bezsporna okoliczność, że obwiniony poinformował pokrzywdzonego o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej i zrezygnował z przyjętego zlecenia w ostatnim dniu do wniesienia skargi kasacyjnej, mimo że zlecenie zostało przyjęte półtora miesiąca wcześniej. Obwiniony miał zatem wystarczająco dużo czasu aby zapoznać się z dokumentacją przedłożoną przez pokrzywdzonego i odpowiednio wcześniej

poinformować o rezygnacji ze zlecenia lub negatywnych skutkach dla pokrzywdzonego w przypadku wniesienia skargi. Gdyby obwiniony tak właśnie postąpił wówczas pokrzywdzony miałby odpowiednią ilość czasu, aby dla ochrony własnych interesów skorzystać z pomocy prawnej innej osoby. Zwłoka i podjęcie przez obwinionego w/w czynności w ostatnim dniu na wniesienie skargi kasacyjnej faktycznie pozbawiło obwinionego możliwości ochrony jego interesów. Niezależnie od zapewnień zlecającego obwiniony miał obowiązek zweryfikowania biegu terminu na złożenie kasacji tym bardziej, że przyjął zlecenie polegające właśnie na złożeniu tego środka zaskarżenia, a jak wynika z jego wyjaśnień, obwiniony ostatecznie poczynił w tym względzie ustalenia, jednak zbyt późno. Takie zachowanie należy zatem uznać za nieprofesjonalne i naruszające zasady wyrażone Kodeksie etyki radcy prawnego oraz w ustawie z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych. Krytyki nie wytrzymują też twierdzenia, iż w sierpniu obwiniony nie podejmował żadnych czynności związanych ze sprawą z uwagi na okres urlopowy.

Ponadto wskazać należy, iż obwiniony pomimo przyjęcia zaliczki w sprawie nie dopełnił formalności związanych z przyjęciem sprawy do sporządzenia skargi kasacyjnej. Nie wziął od pokrzywdzonego pisemnego pełnomocnictwa, nie zawarł umowy na piśmie, nie wydał pokrzywdzonemu paragonu lub pokwitowania. Biorąc powyższe pod uwagę zdaniem Sądu obwiniony dopuścił się naruszenia art. 6 ust. 1 oraz art. 28 ust. 9 Kodeksu etyki radcy prawnego, a co za tym idzie ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za to, że w sposób zawiniony i nienależycie wykonywał zawód radcy prawnego oraz że jego zachowanie było sprzeczne z zasadami etyki radcy prawnego (art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o radcach prawnych).

W związku z powyższym Sąd uznał obwinionego za winnego tego, że mimo przyjętego w dniu (...) od Z. R. zlecenia wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku (...) w Poznaniu nie wniósł tej skargi, odmawiając jej wniesienia (...). tj. w ostatnim dniu terminu do złożenia skargi kasacyjnej, co stanowi przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 06.07.1982 r. (t.j. Dz.U. z 2014r. poz. 637 ze zm.) w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 9 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy wymierzył obwinionemu karę nagany oraz że w dniu 03.09.2013r. tj. w ostatnim dniu na wniesienie skargi kasacyjnej od wyroku (...) o w Poznaniu, poinformował skarżącego Z.R.o braku podstaw do złożenia tego środka zaskarżenia, co stanowi przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy wymierzył obwinionemu karę nagany. Na podstawie art. 65(1) ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych Sąd połączył obie kary i wymierzył karę łączną karę nagany.

Wymierzając obwinionemu kary dyscyplinarne nagany i karę łączną Sąd uznał, iż będzie ona adekwatna do okoliczności i wagi popełnionych czynów., a jednocześnie spełni funkcję prewencyjną i represyjną. Z uwagi na powyższe wnioski Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w zakresie kar Sąd uznał za uzasadniony. Za zbyt rażąco uznał wnioskowaną przez pokrzywdzonego karę pozbawienia prawa do wykonywania zawodu.

O kosztach Sąd orzekł stosownie do § 1 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych nr 86/IX/2015 z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego i orzeczenia Wyższego Sadu Dyscyplinarnego z dnia (...) r. sygn. akt : (...). Ustalając wysokość opłaty Sąd wziął pod uwagę czasochłonność czynności procesowych i zawilość sprawy.

Z wyżej wymienionych względów należało orzec jak w sentencji.

Członek :  
(...)

Przewodniczący:  
(...)

Członek:  
(...)